

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΥΠΟΜΟΧΗ

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΓΑΥΠΑΙ, ΖΩΓΡΑΦΟΙ, ΜΟΥΣΙΚΟΙ... ΧΩΡΙΣ ΧΕΡΙΑ!

Συνθέστατα ή υπομονή κι' ή θέληση του ανθρώπου κάνει κυριολεκτικώς θαύματα. Ένα από τα πιο μεγάλα αυτά θαύματα είναι, αναμφισβητήτως, και τα κατορθώματα των ανθρώπων εκείνων, που γεννηθήσαν δίχως χέρια ή τα χάσανε εξ αιτίας ενός τραγικού δυστυχήματος. Η πιο περιφημότερη γυναίκα δίχως χέρια όλου του κόσμου κι' όλων των αιώνων, υπήρξε αμφαλώς ή Άγγλις μίς Μπέφεν, ή οποία έλασε πολλά ωραϊότερα ήλινα αγάλματα με τα...πόδια της! Τα καλλιτεχνήματα αυτά της αναήσαν καλλιτέχνιδος θεωρούνται ως άριστογνήματα, άόκνη και σήμερα. Η μίς Μπέφεν ήταν προκισμένη από τη φρίκη με τόσα άξιοθήλινα προσόντα—άν και άνάπηρος—ώστε την έρωτεύθησαν παράφορα δύο βασιλείς, ο βασιλεύς της Άγγλις Γεώργιος ο Γ' κι' ο Γουλιέλμος ο ΙΑ'.

Μιά Έλθετις επίσης, ή δεσποινίς Ραππέν, χωρίς χέρια κι' αυτή ζωγράφιζε κρατώντας το πινέλο με τα δόντια της. Ήσαν δέ τόσο άρτια τεχνικώς τα έργα της, ώστε έπληρε κάποτε τόν ά Έλαιο στην Πανελητική καλλιτεχνική έκθεση της Βένης.

Ό περιφήμος ουσάτως Βέλγος ζωγράφος Φελόν, έγρα τα όποια βρισκόνται σε πολλά μουσεία του κόσμου, και κυρίως της Άμερικής, είχε γεννηθή χωρίς χέρια. Ό Φελόν ζωγράφιζε με τα πόδια του θαυμασίως πίνακας.

Ό άρπαστος Γερμανός φλωουτίστας Ίωάννης Βαλλέρος, ο όποιος είχε κατασφραγισθή τον κόσμο με τη μαεστρία του, κατά τόν 15ον αιώνα, δέν είχε χέρια και έπαιζε τό φλύαυτό του με τα δάχτυλα των ποδιών του!..

Η περιφήμη έδρα που έδωρήθη στον περιηγητή Λαυτό Διήγηστον ήταν έργο του λεπτοφυού Κίτσοτον, ο όποιος δέν είχε χέρια. Ό Κίτσοτον έμενε στην πόλι Διστή, στο Μπριστόλ, και καλλιέργησε μόνο τον τα χωράφια του. Μόνος του έσέλλανε έπισκε το άλλοτό του, μόνος του άμειρε τις άγελάδες του, μόνος του ζωρίζονταν και κοινοεύονταν.

Ό Άμερικανός βαθύπλοτος Καλέβ Όρτον, τέλος, άν και δέν είχε χέρια, μόνος του ύπόγραφε τα τσεκ, κρατώντας τόν κονδυλοφόρο με τα δόντια του. Η ύπογραφή του δέ ήταν τόσο περίπλοκη, ώστε έλεγε ο ίδιος ότι κανένα χέρι του κόσμου δέν θα μπορούσε να την πλαστογραφήσει.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ό Ίταλός εφημέριος Άρλάτος Πιοβάνο, γνωστός για τούς σεφακομύς του, είχε κάποτε σ' έναν φίλο του : —Θέλω να εντιχίσω στη ζωή! Μόλις της τό «Πάτερ ήμών» και τό «Θεόςκε Παθόν» και τελειώσης ύστερα με την έξη προσευχή : «Θέ μου, φύλαξέ με από τούς νεοπλούτες, τούς τοκογλόφους, τούς κακούς κηδεμόνες, απ' τα λάθη των φαρμακοπωτών, από τούς πούλ ταπτικούς στην έκκλησία κι' από κείνους που θραζόνται κάθε λίγο και λιγάκι στην τιμή και στη συνείδησή τους!..».

Τύχει απάρθερος—δικαστής», ο κ. Κυριακόπουλος, έγινε θιασάρχης τού χαρτείνου κόσμου.

Μετά την θεωρία, διεγήρη ή σκηνή, καρφώθηκε ή δδόννη, τα κινήματα άνασαν και διεγορή άπάντα στο φωτισμένο τό πανή ή σκαταγραφία του άναεταφού του Πασσά και της καλίδας της φτωχής τού Καραγιώδη, με την προσθήκη τού στρατώνος μας.

Όλοι οι στρατιώτες έκουβίλλσαν σκαμνιά, για να καθήσουν, ήρθαν άξιοματωκοί και ύπαξιοματωκοί και εκλήθησαν και άλλων λόγων οι βαθυφόροι, για να έλθουν.

—Έμπρός, είτε ένας λοχίας από την Κεφαλλονιά, γελώντας και χιτώντας μία πετσέτα. Έγώ θα σάς...σερθίω έδωμέσα!..

Μά δέν ύπρχε τίποτα άλλο για σεοβίσιμα, παρά μονάχα ή...πετσέτα!..

Αιτός θμωσ δέν ήταν λόγος για να μην αρχίσω ή παράστασις. Και άρχισε σε λίγο!..

Η ύπόθεσις ήταν παριμένη από τόν στρατώνά μας.

Ό Καραγιώδης είχε προσκληθή ως έφεδρος και έμενε στον στρατώνά, με τη χεκάνια του στολή. Έκείνη την ήμερα, λοιπόν, έτιχε να διορισθή ο Καραγιώδης μάγειρος τού λόχου και έγραγε...όλο τό σασίτο!..

Όταν τόν κάλεσε ο λοχαγός, δικαιολογήθηκε πως δουμάζοντας τό φαί στ' άλάτι, κατεβόρχισε όλόκληρο καζάνι!..

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ό Σάχης της Περσίας είχε κάτοχο της πιο άκριβής πίτας τού κόσμου. Ή πίτα αυτή στοιχίσε 60 χιλιάδες λίρες χρυσές και είχε από ύψους. Έχει δέ δεμένα επάνω μεγάλα διαμάντια, ρουμπίνια και μαργαριτάρια.

Ό θόρυβος, κάθε θόρυβος, έπιδρά βλαβερώς άπάνω στο νευρικό σύστημα τού ανθρώπου. Κατά τις παρατηρήσεις ενός Σουηδού παιδαγωγού, οι μαθηταί των πόλεων που ύποφέρουν από πονοκέφαλο, είναι πενταπλάσια—ανάλογως τού άριθμού των—άπό τούς ομοιοπαθείς μαθητές των χωριών. Προτείνει, λοιπόν, ο Σουηδός έπιστήμων την κατεδάφιση των σχολικών κτιρίων, που είναι σε κεντρικούς πολυθρόνους δρόμους, και την άνέγερσι νέων, σε μέρη στα ύψοια να μη ύπάρχουν ούτε εργοστάσια, ούτε και όδρους άνα μεγάλη κίνηση.

Η καλλιγραφία είναι άσφαλώς μεγάλη προσόν. Ό Σαρδού σ' αυτήν όφείλει τη ζήλευτη σταδιοδρομία του. Κάποτε, στην άρχή της σταδιοδρομίας του, ύπέβαλε μία κωμωδία τον στο θέατρο «Όντεόν». Τα χειρόγραφα της κωμωδίας αυτής τα έφριξε άπάνω σ' ένα τραπέζι ο διευθυντής τού «Όντεόν», μαζύ με τα χειρόγραφα άλλων 50 κωμωδιών νέων συγγραφέων. Μία ήμνη ή πρωταγωνίστρια τού «Όντεόν», ή δεσποινίς Μπερανζέ, είδε τα χειρόγραφα τού Σαρδού και φώναξε : —Τι όμοιο γράμμα!..

Κι' άρχισε να τα διαβίχη δυνατά. Ό διευθυντής τού «Όντεόν» την άκουγε με προσοχή, και σε λίγο συμφώνησε μαζύ της ότι ή κωμωδία τού νεαρού συγγραφέως άξίζει να παιχθή.

Έτσι άρχισε τό στάδιό του ο Σαρδού, χάρις στον έρωτα του γραφικού χαρακτήρα.

Πρό έτών, στην Πενσυλβανία, φώρησε ένας γάτος, τόν όποιο άνόμαζαν «Κοκκινομάτη» κι' ο όποιος άφρησε σε μία γάτα, την αδελφούλα του, που άκουγε στο ύνομα «Αικατερίνη», 40 χιλιάδες δολάρια κληρονομία!

Το παράδοξο αυτό συνέβη, διότι ο κείριός τους, ένας έκκεντρικός εκατομμυριούχος, ο κ. Δάλλε, είχε κληροδοτήσει 40 χιλιάδες δολάρια στον «Κοκκινομάτη» και 40 χιλιάδες δολάρια στην «Αικατερίνη», με τόν όρο να κληρονομήση ο ένας τόν άλλον.

Σ' ένα από τα έργα του Άριστοφάνη βρίσκει ή έξης Έλληνική λέξις :

«Δεπαδοτεμαχοσεολαγοαλεοκρανιολειφανοκρεμμυτοτριμματοσιλιοπαρσμελιτοκατεκεχυμενοκιχλειοκοσμοφορφατοπεριστεραλεκρυνονοπτεγεκαλοκιγκλοπελειολαγωσιφαιοθαφητραγανανασπερυγών»!

Λέξις, δηλαδή, με 79 συλλαβές!..

Ίδού και μία άπολωστοική άνακόνησις τού παπύ

ζάτσιου χωριού : «Άδελφοί χριστιανοί! Ήπειδής οι Καραγιώργους λέλασε τα κτάλια κ' ιέβαλε άφοουρισμό κι' έπειδής οι Καραγιώργους βρήκι τα κτάλια τ' πάει πούφ ού άφοουρισμός».

Ός γνωστόν, στον ήλιο παρουσιάζονται κάθε τόσο κηλίδες. Κατά τό 1811, λοιπόν, δύο μόνον ήλιακές κηλίδες ήσαν ορατές στο άστρο της ήμέρας. Στά 1837 σημειώθηκαν 136 έν δλω.

Η κηλίδες αυτές έμφανίζονται και γάνονται πάλιν κατόπιν.

Κατά την Μαριτανική κατοχή της Ίσπανίας μόνον στην πόλι Καρδούη ύπρχαν 4.000 τζαμά.

Από τόν Νοέμβριο τού 1862 μέχρι τόν Φεβρουάριο τού 1864 δέν έχιλωσε ούτε μία φορά στο Λονδίνο.

Η περιφήμος Κάριεν Σάδα, ή ωμοιότερη και λαοφιλής βασίλισσα της Ρουμανίας, λίγον καιρόν πριν πεθάνει, είχε δημοσιεύσει σε κάποιο Άγγλικό περιοδικό ένα άρθρο, τό όποιο τελείωνε με την έξη χαρακτηριστική φράσι :

«Πολλλάκις μεταξύ τών τοίχων ενδός άνακτόρου ζούν έστεμμένοι κακούργοι!»

Κάποιος άνοδοκός της Μασσαχουσέτης κατώρθωσε να έπιτύχη μία ποικιλία γαρνιφάλλον, τών όποιων τα φύλλα έχουν μήκος ένδεκα ως δώδεκα εκατοστομέτρων...!

Στην Καλλιφόρνια, πάλι, ύπάρχει μία γιγαντοία τριανταφυλιά, ή όποια παράγει έτησίως 10 χιλιάδες εύωδίστατα τριανταφυλλά.

Πρό έβδομάδος έγινε ένας παράξενος γάμος στο Λονδίνο. Γαμπρός και νύφη ήσαν κορφάλοια, καθώς κι' οι κομπάρσοι κι' ο παπάς!

